

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg. John F. Kennedy 11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **LJILJANA LELJAK**, Jurja Ves 111, Zagreb, OIB: 09654016064, kao vlasnica obrta RUDY, obrt za poljoprivredu, ugostiteljstvo, trgovinu, prijevoz i usluge, MBO: 90188934, Križevci, ul. Zakmardija Dijankovečkog 15, zastupana po punomoćniku Ivanu Esteru, odvjetniku u Zagrebu, Il. Loparska 2, protiv tuženika **ECO-BIOGAS d.o.o.**, Ribnjačarska 1, Pisarovina, OIB: 49433857561, u čije ime i za račun nastupa GORAN GLATKI, OIB: 36396544449, Zagrebačka 84, Vrbovec, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. veljače 2025., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Ivana Estera, odvjetnika i u nazočnosti punomoćnika tuženika, Vinka Milice, odvjetnika, donio je i objavio 27. ožujka 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se osnovanom te da postoji prijavljena tražbina tužitelja LJILJANE LELJAK, OIB: 09654016064, Jurja Ves 111, Zagreb, kao vlasnice obrta RUDY, Ivana Zakmardija Dijankovečkog 15, Križevci, MBO: 90188934 prema dužniku ECO-BIOGAS d.o.o., OIB: 49433857561, iz Pisarovine, Ribnjačarska 1, u iznosu od 424.142,32 €, prijavljena u predstečajnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu – Stalna služba Karlovac pod brojem St-1267/2022, i to kao tražbina u planu restrukturiranja od 17. ožujka 2023. razvrstana u grupu tražbina: „F Namirenja tražbina grupe vjerovnika Osporene neosigurane tražbine“, pod rednim brojem F.4.

II. Nalaže se Goranu Glatkom iz Zagreba, OIB: 36396544449, u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 72.560,56 €.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 331,81 €.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-1267/22 od 23. studenog 2022. upućen da pokretne parnicu protiv predstečajnog dužnika radi utvrđivanja dijela osporene tražbine u iznosu od 3.198.655,05 kn. Predmetnim rješenjem od 23.11.2022. upućen je tužitelj da pokrene parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine u roku od osam dana od pravomoćnosti Rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu- Stalne službe u Karlovcu od dana 30.03.2023. posl. br. St-1267/2022 potvrđen je plan restrukturiranja, te je isto pravomoćno s danom

18.04.2023. Tužitelj navodi da je predmet tužbe tražbina tužitelja prijavljena u predstečajnom postupku nad dužnikom ECO-BIOGAS d.o.o., Ribnjačarska 1, Pisarovina, OIB:4943385756. te da je tužitelj prijavio tražbinu u sveukupnom iznosu od 744.851,79 eura/ 5.612.085,81 kn. Prijavljena tražbina je priznata od predstečajnog dužnika i povjerenika predstečajnog postupka, dok ju je u potpunosti osporio tuženik, tj. vjerovnik Goran Glatki. Kako tužitelj za dio osporene tražbine (320.317,30 eura/ 2.413.430,76 kuna) raspolaže ovršnim ispravama, to je za taj dio u parnicu upućen Goran Glatki, kao tužitelj a za dio osporene tražbine za koju tužitelj ne raspolaže ovršnim ispravama (424.534,48 eura/ 3.198.655,05 kuna), tužitelj je upućen u parnicu protiv tuženika (vjerovnika osporavatelja) koji u istoj nastupa u ime i za račun predstečajnog dužnika, a radi utvrđivanja osporene tražbine, i navedeno je predmetom ove tužbe. Tužitelj navodi da je zamijetio da je omaškom u prijavi tražbine, vezano za osporeni dio tražbine za koji nema ovršne isprave, a za koji je upućen u ovu parnicu, naveo iznos od 424.534,48 eura / 3.198.655,05 kuna umjesto iznosa od 3.195.700,31 kn / 424.142,32 eura, te ovom tužbom traži utvrđivanje osporene tražbine u iznosu od 424.142,32 eura / 3.195.700,31 kn. Nadalje navodi da tužitelj ima neposredno spram predstečajnog dužnika tražbinu, u visini od 1.454.098,75 kn / 192.992,07 eura te se navedena tražbina temelji na poslovnoj suradnji (isporuci robe I usluga) te pozajmicama dužniku tako da tražbina s naslova svih ugovora o pozajmici iznosi 281.558,61 kn / 37.369,25 eura a ostali dio tražbine u visini od 155.622,82 eura / 1.172.540,14 kn odnosi se na isporuku robe I usluga, sve sukladno izdanim Računima za izvršene usluge tijekom 2021., odnosno 2022. godine. U odnosu na ostali iznos tražbine (1.741.601,56 kn / 231.150,26 eur) tužitelj je iste stekao ustupom od drugih vjerovnika predstečajnog dužnika, temeljem Ugovora o cesiji, i to: iznos tražbine u visini od 91.404,36 eura / 688.686,12 kn koja se odnosi na dio tražbine koju je prema predstečajnom dužniku imalo društvo STI d.o.o., i temelji se na izvršenim uslugama, iznos tražbine u visini od 20.288,96 eura / 152.867,14 kn koja se odnosi na tražbinu koju je prema predstečajnom dužniku imalo društvo O.S.E. TIM d.o.o. i temelji se na izvršenim pozajmicama i iznos tražbine u visini od 119.456,94 eura / 900.048,30 kn koja se odnosi na tražbinu koju je prema predstečajnom dužniku imalo MEP INŽENJERING d.o.o., i temelji se na izvršenim uslugama.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističe da i dalje osporava predmetne tražbine iz razloga nevjerodostojnost učinjene prijave tražbine te osnovanu sumnju u fiktivnost takvih pravnih poslova. Navodi da u odnosu na dio tražbine tužitelja prema dužniku Eco-biogas d.o.o., i to u visini od 1.454.098,75 kn / 192.992,07 EUR, koja se navodno odnosi na poslovnu suradnju odnosno obavljene usluge u korist dužnika, kao i za dane pozajmice, ne postoji vjerodostojna dokumentacija o tome da su iste usluge zaista izvršene, s obzirom da je iz tužbe vidljivo kako tužitelj ne raspolaže dokazima o postojanju poslovne suradnje odnosno o stvarno obavljenim uslugama (otpremnice, i dr.), što bi s obzirom na vrstu pružene „usluge“ kako se to već navodi u dostavljenim računima tužitelja moralo postojati. Tuženik također navodi da iz u tužbi dostavljenih ugovora o cesiji (primjerice s društvom STI d.o.o.), nije jasno je li sklapanje istih uopće bilo dopušteno, sve imajući u vidu odredbu članka 80. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, koji propisuje da ugovor o ustupanju nema učinak prema dužniku ako su on i vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez dužnikova pristanka. U tom smislu je potrebno ukazati na članak 14.1. Ugovora o korektivnom održavanju koji je društvo

STI d.o.o. kao izvršitelj sklopilo s društvom ECO-BIOGAS d.o.o. kao klijentom, gdje je propisano kako izvršitelj ima pravo ustupiti vlastita prava i obveze iz ugovora samo na povezana društva, što očito nije slučaj s tužiteljem koji nije povezano društvo odnosno osoba s društvom STI d.o.o., slijedom čega bi takva cesija bila zakonski nedopuštena te nema učinak prema dužniku ECO BIOGAS d.o.o.

3. U podnesku od 28. studenog 2023. tužitelj je između ostaloga dostavio suglasnost Eco-biogas d.o.o., kojom su odobreni prijenosi tražbina, pa tako i onih utuženih, te je dostavio i Zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru od 17.05.2021. godine koji se odnosi na porezni nadzor nad Eco-biogas d.o.o. za period dok je Goran Glatki (osporavatelj) bio direktor i u kojemu je eksplicitno utvrđena suradnja između MEP INŽENJERING d.o.o. i Eco-biogas d.o.o. (stranica 6. Zapisnika) te uvođenje računa u poslovne knjige; te suradnja između STI d.o.o. i Eco-biogas d.o.o. te uvođenje računa u poslovne knjige (stranica 23. Zapisnika). Tako su već u citiranom nadzoru utvrđeni kao nesporni računi iz 2019. godine te da nisu plaćeni (a koji skoro pa predstavljaju cijelo potraživanje MEP INŽENJERING d.o.o. koje je osporeno od strane Gorana Glatkog).
4. Tuženik u nastavku postupka ustraje kod navoda da ne postoje dokazi o postojanju poslovne suradnje između trgovačkog društva Eco-biogas d.o.o. te tužitelja, odnosno da računi za navodno izvršene usluge tužitelja očito nikada nisu stvarno izvršene jer bi za takvu vrstu poslovne suradnje (siliranje kukuruza i prijevoz) nužno bi morala postojati određena popratna dokumentacija poput ugovora i da trgovačko društvo Eco-biogas d.o.o. ne raspolaže zemljištem na kojemu bi se nalazio kukuruz za silažu, odnosno na koje bi se odvezio digestat, pa nije jasno temeljem koje osnove su ove usluge u stvarnosti uopće fakturirane.
5. Na ročištu održanom 7. veljače 2024. tuženik je naveo da ne osporava da su usluge po utuženim računima koji se odnose na društva STI d.o.o. i društvo MEP INŽENJERING d.o.o. izvršene društvu tuženika, ali da je sporan prijenos potraživanja od društava MEP INŽENJERING d.o.o. i STI d.o.o.
6. Nakon toga je tužitelj na predmetnom ročištu odustao od saslušanja svjedoka Luke Vučinića.
7. Sud je u tijeku postupka, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, proveo dokaz uvidom u plan restrukturiranja društva ECO-BIOGAS d.o.o. (list 37-86 spisa), Ugovor o ustupu tražbine (list 154-156 spisa), Ugovore o pozajmicama (list 159-179), izvadak o stanju i prometu računa (list 181-217), račun br. 00076/02/01 od 31. prosinca 2021. (list 218. spisa), račun broj 00077/02/01 od 31. prosinca (list 219. spisa), račun broj 00078/02/01 od 31. prosinca 2021. (list 220 spisa), račun br. 00079/02/01 od 31. prosinca 2021. (list 221. spisa), račun br. 00003/02/01 od 31. prosinca 2021. (list 222. spisa), račun br. 00026/02/01 (list 223. spisa), ugovor o korektivnom održavanju (list 224-248 spisa), račun broj 41/VP1/1/FK od 2. veljače 2021. (list 249. spisa), račun broj 220/VP1/1/FK od 4. svibnja 2021. (list 250 spisa), račun broj 153/VP1/1/FK (list 251 spisa), račun broj 295/VP1/FK od 3. kolovoza 2021. (list 252. spisa), račun broj 276/VP1/1/FK od 1. lipnja 2021. (list 253. spisa), račun broj 887vp1/1/FK od 2. ožujka 2021. (list 254. spisa), račun broj 334/VP1/1/FK od 1. srpnja 2021. (list 255. spisa), račun broj 335/VP1/1/FK od 3. kolovoza 2020. (list 256. spisa), račun broj 465/VP1/1/FK od 2. studenog 2020. (list 257. spisa), račun

broj 516/VP1/1/FK od 1. prosinca 2020. (list 258. spisa), račun br. 582/VP1/FK od 31. prosinca 2020. (list 259. spisa), račun bnr. 396/VP1/1/FK od 1. listopada 2020. (list 260. spisa), bjanko zadužnica (list 261-269 spisa), račun br. 13-1-1 od 24. veljače 2021. (list 270. spisa), račun br. 8-1-1 od 17. veljače 2021. (list 271. spisa), račun br 15-1-1 od 24. veljače 2021. (list 272 spisa), račun br 14-1-1 od 24. veljače 2021. (list 273. spisa), račun br. 12-1-1 od 24. veljače 2021. (list 274. spisa), račun 16-1-1 od 3. lipnja 2019. (list 276 spisa), račun br. 29-1-1 (list 277 spisa), račun br. 24-1-1 od 12. kolovoza 2019. (list 278. spisa), račun br. 26-1-1 od 14. svibnja 2020. (list 279. spisa), račun br. 21-1-1 od 11. srpnja 2019. (list 280. spisa), račun br 34-1-1 od 5. prosinca 2019. (list 281. spisa), račun br. 31-1-1 od 10. studenog 2019. (list 282. spisa), otvorene stavke (list list 283-284 spisa), Ugovor o zajmu (list 3, 16-317 spisa), Ugovor o zajmu od 1. kolovoza 2020. (list 325-326.spisa)

8.

9. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja prema dužniku ECO-BIOGAS d.o.o., iz Pisarovine, u iznosu od 424.142,32 eura i to kao tražbine u planu restrukturiranja od 17. ožujka 2023. razvrstane u grupu tražbina: „F Namirenja tražbina grupe vjerovnika Osporene neosigurane tražbine“, pod rednim brojem F.4., za koju tražbinu tužitelj nema ovršnu ispravu i koju tražbinu je priznao stečajni dužnik, a osporio je Goran Glatki.

11. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj: St-1267/22-8 od 6. svibnja 2022. otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom Eco-biogas d.o.o. iz Pisarovine, OIB: 49433857561.

12. S obzirom da je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnesen 14. travnja 2022. to se u ovom postupku primjenjuju odredbe Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/2015, 104/2017, 36/2022 – dalje: SZ)

13. Odredbom čl. 48. SZ-a je propisano da ako je vjerovnik osporio tražbinu koju su priznali dužnik i povjerenik, sud će osporavatelja uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika, a na svoj trošak (st.3.). Ako je vjerovnik iz stavka 3. ovoga članka uspio u parnici, ima pravo na dosuđene troškove postupka od protivne stranke i dužnika, a ako ne uspije u parnici, dužan je protivnoj stranci naknaditi troškove.(st.4.) Ako za tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja (st.5.). Postupak radi utvrđivanja osporenih tražbina u predstečajnom postupku provodi se odgovarajućom primjenom pravila o postupku radi utvrđivanja osporenih tražbina u stečajnom postupku (st.6.).

14. Međutim, na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održanoj 20. prosinca 2018., prihvaćeno je pravno shvaćanje da ako je u predstečajnom postupku, tražbinu za koju ne postoji ovršna isprava priznao dužnik i povjerenik, a osporio ju je koji drugi vjerovnik, **u parnicu se**

upućuje vjerovnik osporene tražbine radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvoj parnici nastupa u ime i za račun dužnika.

15. Imajući u vidu navedeno pravno shvaćanje, te nespornu činjenicu da su dužnik i povjerenik priznali predmetnu tražbinu tužitelja a koju tražbinu je vjerovnik Goran Glatki osporio u iznosu od 424.142,32 € te s obzirom na to da tužitelj za navedenu tražbinu nema ovršnu ispravu, to je pravilno tužitelj upućen u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine te stoga osporavatelj odnosno vjerovnik koji je osporio tražbinu (ovdje Goran Glatki) u takvoj parnici nastupa u ime i za račun dužnika, ali na svoj trošak.
16. Ovdje se ukazuje da tužitelj svoje potraživanje u iznosu od 424.142,32 € temelji na različitim osnovama pa tako iznos od 192.992,07 € se odnosi na izravno potraživanje tužitelja od tuženika od čega iznos od 37.369,25 € se odnosi na povrat danih pozajmica a iznos od 155.622,82 € se odnosi na kupoprodajnu cijenu za isporučenu robu i izvršene usluge. Nadalje, tužitelj potražuje od tuženika iznos od 91.404,36 € a koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva STI d.o.o. s osnova isporučene robe i koje je ustupljeno tužitelju, zatim iznos od 20.288,96 € koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva O.S.E. TIM d.o.o. s osnova danih pozajmica i koje je ustupljeno tužitelju i iznos od 119.456,94 € koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva MEP INŽENJERING d.o.o. s osnova izvršenih usluga a koje potraživanje je ustupljeno tužitelju.
17. Sud je tijekom postupka izveo dokaz saslušanjem svjedoka Zorana Cvetkovskog, svjedoka Ivana Vučinića, svjedoka Danijela Zolića, saslušanjem tužitelja Ljiljane Leljak, te je provedeno financijsko vještačenje.
18. Svjedok Danijel Zorić u svom iskazu je u bitnome naveo da je usluga po računima koje je MEP INŽENJERING d.o.o. izdao društvu ECO-BIOGAS d.o.o. u cijelosti izvršena te da se navedeno odnosi za usluge izvršene po računima broj 16-1-1 od 3. 6. 2019., zatim 21-1-1 od 11.7.2019, te 24-1-1 od 12.8.2019, 29-1-1 od 7.10.2019., 31-1-1 od 10.11.2019., 34-1-1 od 5.12.2019., 8-1-1 od 17.2.2020., 26-1-1 od 14.5.2020., 15-1-1 od 24.2.2021., 14-1-1 od 24.2.2021., 13-1-1 od 24.2.2021., 12-1-1 od 24.2.2021. i 14-1-1 od 2.2.2022. Naveo je da je predmetna potraživanja društvo MEP INŽENJERING d.o.o. prodalo odnosno prenijelo na obrt RUDI. Također je naveo da je predmetnu poslovnu suradnju koja je ostvarena po predmetnim računima dogovarao sa tadašnjim zastupnikom po zakonu tuženika Goranom Glatkim te da je predmetna potraživanja ustupio tužitelju 12. travnja. 2022. Nadalje je naveo da je prije sklapanja navedenog ugovora od društva ECO-BIOGAS zatražio suglasnost za prijenos navedenih tražbina, te da je navedenu suglasnost dobio usmeno od strane tadašnjeg zastupnika po zakonu tuženika Zorana Cvetkovskog
19. Svjedok Ivan Vučinić je u svom iskazu u bitnome naveo da su usluge po predmetnim računima koje se odnose na društvo STI d.o.o., izvršene društvu ECO-BIOGAS d.o.o., te nakon što su svjedoku predloženi računi na listu 249-260 spisa, isti je naveo da je po svim računima usluga izvršena te da je navedeni ugovor i ime društva tuženika potpisao Goran Glatki. Nadalje je naveo da on nije prije ni nakon predmetnog prijenosa potraživanja tražio suglasnost od društva ECO-BIOGAS d.o.o.

20. Svjedok Zoran Cvetkovski je u svom iskazu u bitnome naveo da je i u spornom razdoblju i trenutno zastupnik po zakonu O.S.E, TIM d.o.o. te da je društvo O.S.E. TIM d.o.o. sklopilo s društvom ECO-BIOGAS d.o.o. nekoliko ugovora temeljem kojih je društvo O.S.E, TIM d.o.o. putem bankovne doznake isplatilo društvu ECO-BIOGAS d.o.o. pozajmice u iznosu od 20.000,00 eura, te da navedene pozajmice nisu nikad vraćene, te da je ugovore o pozajmici u ime društva ECO-BIOGAS d.o.o. potpisao Goran Glatki. Nadalje je naveo da je on u travnju 2021. imenovan direktorom društva ECO-BIOGAS te da je u 6. mjesecu 2021. ušao u postrojenja društva i da je sve ugovore s društvom STI d.o.o. sklapao Goran Glatki. Naveo je da je on dao suglasnost tužitelju za otkup tražbina od društva STI d.o.o. te kada mu je predložena suglasnost na listu 347 spisa svjedok je naveo da je to predmetna suglasnost te da je on potpisao istu. Također je naveo da je društvo ECO-BIOGAS d.o.o. imalo zemljište na koje bi se odvozila silaža budući da je društvo ECO-BIOGAS d.o.o. imalo u zakupu zemljište, te da je zakup sklopljen s tvrtkom KRMIVA a koji ugovor je s tom tvrtkom sklopio Goran Glatki, te da se navedeno zemljište nalazilo nekoliko kilometara u blizini postrojenja ECO-BIOGAS d.o.o., i da o tome postoji dokumentacija a koju je on dobio od direktora društva KRMIVA, budući je Goran Glatki otuđio svu poslovnu dokumentaciju. Nadalje je naveo da se ne sjeća kada je dao predmetnu suglasnost na ustupanje potraživanja te da na samoj suglasnosti piše kada je dana. Svjedok je naveo i da je ustupio potraživanje društva o O.S.E. TIM d.o.o. tužitelju budući je smatrao da je to njegova poslovna obveza.
21. Tužitelj Ljiljana Leljak je u svom iskazu navela da je njen suprug dogovarao isporuku predmetne robe kako sa Zoranom Cvetkovskim tako i sa Goranom Glatkim te da je ugovorena roba i isporučena. Navela je da je tijekom 2020. i 2021. za društvo ECO-BIOGAS d.o.o. obavljala uslugu izvoza digistata te navodi da je tužitelj iz KRMIVA vozio gnojevku u postrojenje društva ECO-BIOGAS a iz društva ECO-BIOGAS stu potom izvozili navedeni digista. Navela je da je tražena suglasnost za ustup potraživanja od društva STI d.o.o., MEP INŽENJERING d.o.o. te da je suglasnost zatražena prije sklapanja ugovora o ustupu potraživanja.
22. Vještak Dario Janković u svom nalazu i mišljenju je naveo da su od pozajmica koje su navedene u točki IV. tužbe, dvije pozajmice po ugovorima od 28.1.2022. i 31.1.2022 isplaćene na račun društva Eco-biogas d.o.o. dok su ostale pozajmice isplaćene na račun trećih osoba. Od ukupnog iznosa pozajmica u iznosu od 37.369,24 EUR, 14.533,15 EUR je isplaćeno na račun društva Eco-biogas, a 22.836,09 EUR na račun trećih osoba te da su društvu Eco-biogas d.o.o. na račun isplaćene pozajmice temeljem ugovora o zajmu s društvom O.S.E. TIM d.o.o. i to u iznosu od 18.050,29 EUR, a koji ugovori su navedeni u točki VI. Tužbe i da je tuženik u svojim poslovnim knjigama evidentirao samo račun broj 00003/02/01/22 u iznosu od 99.986,25 kn/13.270,46 EUR, dok ostale račune u vrijednosti od 1.172.539,14 kuna/155.622,69 EUR nije.
23. Na ročištu održanom 6. studenog 2024. vještak je naveo da je iz dodatne dokumentacije koju je dostavio tužitelj utvrdio da su utuženi računi knjiženi u knjizi ulaznih računa (U-RA) u razdoblju travanja 2022. i lipanj 2022. i to računi iz tablice 7 nalaza i mišljenja vještaka i to računi od broja 76 do broja 79 koji su izdani u prosincu 2021. godine, a knjiženi u travnju 2022. godine i račun broj 26 koji je izdan u svibnju 2022. godine a knjižen u U-RA-i u lipnju 2022. godine. Navedeni računi su

proknjiženi kasnije nego što su trebali biti knjiženi jer je tuženik mjesečni porezni obveznik PDV-a, te je ove račune trebao knjižiti u mjesecima za koje je Porezna uprava dostavila podatke, konkretno u prosincu 2021. godine i u svibnju 2022. godine. Navodi da se vještak u nalazu i mišljenju vodio podacima porezne uprave a da je nakon dostave dodatne dokumentacije od strane tužitelja utvrđeno kako je sada navedeno te je naveo da je tužitelj vjerojatno odbio pretporez po navedenim računima, ali da taj podatak može dati Porezna uprava.

24. Uvidom u dopis Porezne uprave od 11. ožujka 2024. ovaj sud je utvrdio da račune koji se odnose na račune izdane od strane tužitelja izravno tuženiku i to br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021., br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. br. 00003/02/01/22 od dana 31.12.2021 i br. 00026/02/01/22 od dana 05.05.2022. nije knjižio u svojim poslovnim knjigama.
25. Porezna uprava je utvrdila da je tuženik po računima u odnosu na račune STI d.o.o. i to Račun br. 295/VP1/1/FK od dana 03.08.2020., Račun br. 335/VP1/1/FK od dana 03.08.2020. Račun br. 396/VP1/1/FK od dana 01.10.2020., Račun br. 465/VP1/1/FK od dana 02.11.2020., Račun br. 516/VP1/1/FK od dana 01.12.2020., Račun br. 582/VP1/1/FK od dana 31.12.2020., Račun br. 41/VP1/1/FK od dana 02.02.2021., Račun br. 88/VP1/1/FK od dana 02.03.2021., Račun br. 153/VP1/1/FK od dana 02.04.2021., Račun br. 220/VP1/1/FK od dana 04.05.2021., Račun br. 276/VP1/1/FK od dana 01.06.2021., da su evidentirani u obrascu U-RA odnosno da ih je unio u svoje poslovne knjige, a da račun br. 334/VP1/1/FK od dana 01.07.2021. nije evidentiran u obrascu U-RA.
26. Nadalje, Porezna uprava je u odnosu na račune društva MEP INŽENJERING d.o.o. i to Račun br. 16-1-1 od dana 03.06.2019., Račun br. 21-1-1 od dana 11.07.2019., Račun br. 24-1-1 od dana 12.08.2019., Račun br. 29-1-1 od dana 07.10.2019., Račun br. 31-1-1 od dana 10.11.2019., Račun br. 34-1-1 od dana 05.12.2019., Račun br. 8-1-1 od dana 17.02.2020., Račun br. 15-1-1 od dana 24.02.2021., Račun br. 13-1-1 od dana 24.02.2021., da su izdani s klauzulom „prijenos porezne obveze“ temeljem čega nisu knjiženi u obrascu U-RA, dok je račun br. 26-1-1 od dana 14.05.2020. i Račun br. 14-1-1 od dana 24.02.2021, evidentiran u obrascu U-RA, a račun br. 12-1-1 od dana 24.02.2021. i Račun br. 14-1-1 od dana 02.02.2022. nisu evidentirani u obrascu U-RA.
27. Na prijedlog tužitelja sud je ponovno zatražio od Porezne uprave podatak je su li računi za koje je porezna uprava navela da nisu knjiženi za porezno razdoblje 12/21, 01/22 i 05/22, knjiženi uopće odnosno je su li knjiženi u travnju 2022.
28. Uvidom u dopis Porezne uprave od 4. travnja 2024. ovaj sud je utvrdio da je Porezna je navela da računi i to br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021., br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. i br. 00026/02/01/22 od dana 05.05.2022. nisu knjiženi u obrascu U-RA za porezno razdoblje 12/2021, 01/2022. i 05/2022., a da je račun br. 00003/02/01/22 od dana 31.12.2021 evidentiran u obrascu U-RA za razdoblje 02/2022.

29. Nakon toga sud je opet pozvao Poreznu upravu da dostavi podatak jesu li račun br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 561.375,00 kn, račun br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 73.472,70 kn, račun br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., u iznosu od 207.614,92 kn, račun br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 289.406,25 kn, evidentirani uopće pa i između ostaloga u razdoblju 04/2022 i 06/2022.
30. Uvidom u dopis Porezne uprave od 13. prosinca 2024. ovaj sud je utvrdio da je tuženik u odnosu na račune br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 561.375,00 kn, račun br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 73.472,70 kn, račun br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., u iznosu od 207.614,92 kn, račun br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 289.406,25 kn, iste uvrstio u svoje poslovne knjige i odbio pretporez po istima.
31. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 37.369,25 € a koje potraživanje se odnosi na potraživanje tužitelja s osnova pozajmica, ovaj sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim.
32. Naime, vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo da su dvije pozajmice po ugovorima od 28.1.2022. i 31.1.2022 isplaćene na račun društva Eco-biogas d.o.o. dok su ostale pozajmice isplaćene na račun trećih osoba te da od ukupnog iznosa pozajmica u iznosu od 37.369,24 €, 14.533,15 € je isplaćeno na račun društva Eco-biogas, a 22.836,09 € na račun trećih osoba i to upravo sukladno uputi iz članka 1. pojedinih ugovora gdje je navedeno kod 19 ugovora da davatelj pozajmice plaća račun dok je u preostalih 5 ugovora, navedeno da se iznos pozajmice isplaćuje tuženiku na račun.
33. Slijedom navedenog, budući je sud utvrdio da su svi ugovori o pozajmicama na koje se tužitelj poziva, potpisani od strane ugovornih strana te budući je sud utvrdio da su svi utuženi iznosi doista isplaćeni bilo izravno tuženiku bilo trećim osobama, očito po nalogu tuženika, to je ovaj sud u tom dijelu tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim, budući da tuženik nije ni tvrdio da bi vratio utuženi iznos tužitelju. Stoga je odlučeno kao u **točki I. izreke**.
34. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 155.622,82 € a koje potraživanje se odnosi na potraživanje tužitelja s osnova izvršenih isporuka robe, ovaj sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim.
35. Ovdje je potrebno navesti da je tužitelj utuženi iznos od 155.622,82 € potraživao po računima br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 561.375,00 kn (74.507,27 €), račun br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 73.472,70 kn (9.751,50 €), račun br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., u iznosu od 207.614,92 kn (27.555,24 €), račun br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 289.406,25 kn (38.410,81 €), račun br. 00003/02/01 od 31.01.2022. u iznosu od 99.986,25 kn (13.270,46 €) i račun br. 00026/02/01 od 05.05.2022. u iznosu od 40.670,27 kn (5.397,87 €)
36. Kao što je gore navedeno, Porezna uprava je prvotno navela da navedeni računi nisu knjiženi u obrascu U-RA za porezno razdoblje 12/21, 01/22 i 05/22. (dopis od 11. ožujka 2024.) da bi potom ponovno u dopisu od 4. travnja 2024. navela da ti isti

računi osim računa br. 00003/02/01 od 31.01.2022. nisu knjiženi za porezno razdoblje 12/21, 01/22 i 05/22, ali da je račun br. 00003/02/01 od 31.01.2022. ipak evidentiran u obrascu U-RA za razdoblje 02/2022. Na ponovno traženje suda je li tuženik sporne račune evidentirao u poslovnim knjigama u bilo kojem razdoblju a ne samo u razdoblju 12/21, 01/22 i 05/22, Porezna uprava je 13. prosinca 2024. navela da je tuženik sporne račune br. 00076/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 561.375,00 kn (74.507,27 €), račun br. 00077/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 73.472,70 kn (9.751,50 €), račun br. 00078/02/01/22 od dana 31.12.2021., u iznosu od 207.614,92 kn (27.555,24 €), račun br. 00079/02/01/22 od dana 31.12.2021. u iznosu od 289.406,25 kn (38.410,81 €), evidentirao u obrascu U-RA za razdoblje 04/2022 i 06/2022.

37. Nadalje, Porezna uprava je navela da je porezni obveznik dana 10. lipnja 2024. izvršio ispravak PDV obrasca kao i obrasca za U-RA porezno razdoblje travanj 2022. i da je po istima priznao si pretporez u ukupnom iznosu od 226.373,77 kn.
38. Slijedom navedenog, u odnosu na sve predmetne račune (osim računa br. 00026/02/01/22 – koji se odnosi na kamate za razdoblje od 1.1.-5.5.2022.) porezna uprava je potvrdila da je tuženik odbio pretporez po predmetnim računima.
39. Člankom 221.b. ZPP-a propisano je da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže suprotno.
40. Budući da je Porezna uprava potvrdila da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima, na tuženiku bio teret dokaza da utužena tražbina ne postoji, odnosno da je prestala, odnosno da dokaže da su postojali pravni ili materijalni nedostaci ili da je tražbinu podmirio, odnosno da dokaže da tužitelj ugovorenu uslugu nije izvršio.
41. Međutim, tuženik do zaključenja glavne rasprave nije dostavio niti jedan dokaz na predmetnu okolnost, niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge.
42. Slijedom navedenog, budući je tuženik odbio pretporez po utuženim računima u iznosu od 150.224,96 € (zbroj računa br. 00076/02/01/22, br. 00077/02/01/22, br. 00078/02/01/22, br. 00079/02/01/22 i br. 00003/02/01) slijedom čega se predmnjeva da utužena tražbina postoji, time je tužitelj dokazao i osnovu i visinu utužene tražbine u tom iznosu pa budući da tuženik nije dokazao da je utužena tražbina prestala, to je ovaj sud utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem članka 376. ZOO-a i da je tužitelj isporučio robu navedenu u utuženim računima pa je stoga tužbeni zahtjev u dijelu za iznos od 150.224,96 € ocijenjen osnovanim (**točka I. izreke**)
43. U odnosu na račun br. 00026/02/01/22 – koji se odnosi na kamate za razdoblje od 1.1.-5.5.2022.) i koji glasi na iznos od 5.397,87 €, ovaj sud je i u tom dijelu tužbeni zahtjev našao osnovanim (**točka I. izreke**) budući da tuženik nije osporavao matematički izračun navedenog iznosa kamata, već je kao što je navedeno u dijelu na tražbine tužitelja koje je ona imala izravno prema tuženiku, tuženik osporavao da bi postojao poslovni odnosi i da je usluga izvršena, a sve zbog pomanjkanja poslovne dokumentacije, koje prigovore je ovaj sud našao neosnovanim.

44. Naime, u odnosu na osporavanje utuženog potraživanja iz razloga što je tuženik smatrao da je navedena usluga nije izvršena jer da društvo tuženika ne raspolaže zemljištem na kojem bi se nalazi kukuruz za silažu odnosno na koje bi se odvozio digestat, ovaj sud predmetni navod nije ocijenio osnovanim budući da tuženik to nije dokazao a niti je na tu okolnost predlagao odgovarajuće dokaze. Pri tome se ukazuje da je sud iz iskaza Zorana Cvetkovskog utvrdio da je društvo ECO-BIOGAS d.o.o. imalo zemljište na koje bi se odvozila silaža jer je imalo u zakupu zemljište, te da je zakup sklopljen s tvrtkom KRMIVA a koji ugovor je s tom tvrtkom sklopio upravo Goran Glatki i da se navedeno zemljište nalazilo nekoliko kilometara u blizini postrojenja ECO-BIOGAS d.o.o. Jednako tako se ukazuje da je tuženik u pravilu osporavao utuženo potraživanje navodeći da o predmetnim poslovima ne postoji poslovna dokumentacija, dok je svjedok Zoran Cvetkovski u svom iskazu naveo da je upravo Goran Glatki otuđio svu poslovnu dokumentaciju, pa je stoga znakovito pozivanja tuženika upravo na nedostatak dokumentacije.
45. Slijedom navedenog, sud je odbio dokazne prijedloge tuženika za izvođenjem dokaza očevitom na adresi bioplinskog postrojenja društva Eco-biogas d.o.o., Pisarovina, uz prisustvo ovlaštenog sudskog vještaka za poljoprivredu na okolnost da se točno utvrdi s kojih točno poljoprivrednih zemljišta je uzet predmetni kukuruz za koji je navodno izvršena usluga silaže, gdje se takva sirovina spremila u okviru bio-plinskog postrojenja i u kojim količinama te provođenje vještačenja po ovlaštenom sudskom vještaku za poljoprivredu na okolnost da se točno utvrdi s kojih točno poljoprivrednih zemljišta je uzet predmetni kukuruz za koji je navodno izvršena usluga silaže, gdje se takva sirovina spremila u okviru bio-plinskog postrojenja i u kojim količinama, budući je sud smatrao da navedena okolnost nije odlučna za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari i budući je sud smatrao da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno. Sud je odbio i dokazni prijedlog tuženika za saslušanje stranaka na okolnost naručivanja i izvršenja usluga od strane tužitelja u korist društva ECO BIOGAS d.o.o. budući da je sud ocijenio da je u tom pogledu činjenično stanje dovoljno utvrđeno pa bi izvođenje navedenog dokaza bilo nesvrsishodno i neekonomično.
46. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 20.288,96 € a koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva O.S.E. TIM d.o.o. s osnova pozajmica i koje je ustupljeno tužitelju, ovaj sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim.
47. Naime, tužitelj je po predmetnoj osnovi potraživao iznos od 20.288,96 kn (152.867,14 kn). Ovdje se ukazuje da je zbroj iznosa pozajmica za koje je tužitelj navodio da su pozajmljeni tuženiku iznosi 136.000,00 kn odnosno 18.050,29 €.
48. Iz nalaza i mišljenja vještaka ovaj sud je utvrdio da su društvu Eco-biogas d.o.o. na račun isplaćene pozajmice temeljem ugovora o zajmu s društvom O.S.E. TIM d.o.o. i to u iznosu od 18.050,29 EUR, i to upravo temeljem ugovora na koje se tužitelj poziva, a da preostali iznos od 2.238,69 € se odnosi na kamate, a što je vidljivo iz Ugovora o ustupu tražbine (list 328.333 spisa) i Ugovora o kupoprodaji tražbine (list 334-337 spisa).
49. Slijedom navedenog, kako je vještak utvrdio da je od strane O.S.E. TIM d.o.o. tuženiku isplaćen iznos od 18.050,29 € na ime pozajmica i kako je navedeno

potraživanje ustupljeno ovdje tužitelju, te kako tuženik nije ni tvrdio niti dokaza da je navedeno potraživanje podmirio, to je i u ovom dijelu sud tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim (**točka I. izreke**). Ovdje se navodi da tuženik nije osporavao pravilnost izračuna kamata u iznosu od 2.238,69 € pa je stoga sud i u tom dijelu tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim. Još jednom se ukazuje da je tuženik u odnosu na pozajmice općenito jedino prigovarao da ne postoje dokazi o danim zajmovima smatrajući da su navedeni fiktivni pravni posao, pa budući da je sud iz nalaza i mišljenja vještaka nesporno utvrdio da su predmetne pozajmice isplaćene, to su predmetni prigovori tuženika ocijenjeni neosnovanim.

50. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 91.404,36 € a koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva STI d.o.o. s osnova isporučene robe i koje je ustupljeno tužitelju, ovaj sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim.
51. Prvenstveno se ukazuje da je tuženik na ročištu održanom 7. veljače 2024., naveo da ne osporava da su usluge po utuženim računima koji se odnose na društva STI d.o.o. i društvo MEP INŽENJERING d.o.o. izvršene društvu tuženika, ali da je sporan prijenos potraživanja od društava MEP INŽENJERING d.o.o. i STI d.o.o.
52. Slijedom navedenog, nije bilo sporno da su predmetne usluge izvršene tuženiku niti visina tužbenog zahtjeva u tom dijelu, već je sporno je li prijenos navedenih potraživanja na tužitelja bio valjan.
53. Uvidom u Ugovor o korektivnom održavanju (list 224-248 spisa ovaj sud je utvrdio da je isti sklopljen između društva tuženika kao kao klijenta i društva STI d.o.o. kao izvršitelja te je čl. 14. Ugovora, ugovoreno da Izvršitelj ima pravo na bilo koje svoje povezano društvo prenijeti, djelomično ili u cijelosti ustupanjem ili obnavljanjem svoja prava i/ili obveze u skladu s ovim Ugovorom i da Klijent pristaje ishoditi naknadnu dokumentaciju, uključujući pristanak na prijenos kojima se prenositelj oslobađa od daljnjih obveza koja je potrebna za provedbu prijenosa ili obnavljanja. (st.1.) Klijent ima pravo na bilo koje svoje povezano društvo prenijeti, djelomično ili u cijelosti ustupanjem ili obnavljanjem svoja prava i/ili obveze u skladu s ovim Ugovorom i da Izvršitelj pristaje ishoditi naknadnu dokumentaciju, uključujući pristanak na prijenos kojima se prenositelj oslobađa od daljnjih obveza koja je potrebna za provedbu prijenosa ili obnavljanja (st.2.).
54. Odredbom čl. 80. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021 – dalje: ZOO) propisano je da ugovor o ustupanju nema učinak prema dužniku ako su on i vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez dužnikova pristanka.
55. Uvidom u Suglasnost od 18. ožujka 2022. (list 347 spisa) ovaj sud je utvrdio da je tuženik dao suglasnost društvu STI d.o.o. na prijenos svog potraživanja ovdje tužitelju.
56. Iz iskaza svjedoka Zorana Cvetkovskog ovaj sud je također utvrdio da je tuženik dao suglasnost na prijenos spornog potraživanja na tužitelja.

57. Slijedom navedenog, budući da je između stranaka bilo sporno samo pitanje dopuštenosti prijenosa potraživanja društva STI d.o.o. na tužitelja te imajući u vidu da je ovaj sud utvrdio da je navedeni prijenos bio dopušten, to je ovaj sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim u navedenom dijelu koji se odnosi na potraživanje u iznosu od 91.404,36 €. **(točka I. izreke)**
58. U odnosu na potraživanje tužitelja u iznosu od 119.456,94 € koje potraživanje se odnosi na potraživanje društva MEP INŽENJERING d.o.o. s osnova izvršenih usluga i koje je ustupljeno tužitelju ovaj sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim.
59. I u odnosu na ovo potraživanje tuženik je na ročištu održanom 7. veljače 2024., naveo da ne osporava da su usluge po utuženim računima koji se odnose između ostaloga na društvo MEP INŽENJERING d.o.o. izvršene društvu tuženika, ali da je sporan prijenos potraživanja od društava MEP INŽENJERING d.o.o.
60. Stoga i u odnosu na ovo potraživanje nije sporno da su usluge izvršene niti visina tužbenog zahtjeva u tom dijelu, već je sporno samo je li navedeni prijenos bio dopušten.
61. Međutim, za razliku od potraživanja društva STI d.o.o., gdje je u ugovoru između društva STI d.o.o. i tuženika, dopuštenost odnosno valjanost prijenosa potraživanja bila uvjetovana davanjem takve suglasnosti, u odnosu na društvo MEP INŽENJERING d.o.o. tuženik nije niti dokazao da je takva suglasnost uopće bila predviđena ugovorom između tog društva i društva tuženika a niti je u tom smjeru predlagao dokazne prijedloge, slijedom čega je sud navedeni prigovor tuženika ocijenio neosnovanim.
62. No, s druge strane čak i da je takva suglasnost bila ugovorena između društva MEP INŽENJERING d.o.o. i tuženika, i u tom slučaju se ukazuje da je uvidom u Suglasnost na listu 347 spisa, razvidno da je tuženik dao suglasnost i za prijenos tog potraživanja na ovdje tužitelja, a kako je to potvrdio i svjedoka Zoran Cvetkovski.
63. Slijedom navedenog, budući da je između stranaka bilo sporno samo pitanje dopuštenosti prijenosa potraživanja društva MEP INŽENJERING d.o.o., na tužitelja te imajući u vidu da je ovaj sud utvrdio da je navedeni prijenos bio dopušten, to je ovaj sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim u navedenom dijelu koji se odnosi na potraživanje u iznosu od 119.456,94 €. **(točka I. izreke)**
64. Budući je tužitelj u cijelosti uspio u ovom postupku to u smislu članka 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a, tužitelj ima pravo na naknadu parničnih troškova.
65. Ovdje se još jednom ukazuje na odredbu st. 3. čl. 48. SZ-a i pravno shvaćanje VTS-a od 20. prosinca 2018., prema kojoj u slučaju kada je vjerovnik osporio tražbinu koju su priznali dužnik i povjerenik, osporavatelj u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika, a na svoj trošak. To znači da u slučaju neuspjeha u sporu od strane osporavatelja, sam osporavatelj je dužan snositi parnične troškove, a ne društvo dužnika u čije ime i za čiji račun nastupa. Stoga je u ovom sporu u kojem je osporavatelj u cijelosti izgubio spor, sam osporavatelj dužan naknaditi tužitelju nastale parnične troškove.

66. Tužitelj ima pravo na naknadu troška na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine: broj 138/23, nastavno: Tarifa") za pristup na ročišta održana 29. studenog 2023., 7. veljače 2024., 15. ožujka 2024., 6. studenog 2024. i 14. prosinca 2024. u iznosu od 6.367,00 € za svaku od navedenih radnji (Tbr 9. t. 1. Tarife), kao i za sastav podnesaka od 26. travnja 2023. (tužba), od 21. studenog 2023. (očitovanje na odgovor na tužbu), od 29. studenog 2023. (obrazloženi podnesak), od 17. lipnja 2024. (očitovanje na nalaz i mišljenje) u iznosu od 6.367,00 € za svaki od navedenih podnesaka (Tbr. 8. t. 1. Tarife) što sve skupa uvećano za PDV iznosi 71.628,75 €. Također, tužitelju pripada i sudska pristojba na tužbu u iznosu od 331,81 € u skladu s Tar. br. 1. i 2. Tarife sudskih pristojbi koje su sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18 i 51/23 - dalje ZSP) kao i trošak provedenog vještačenja u iznosu od 600,00 €. Slijedom navedenog tužitelj ima pravo na naknadu parničnih troškova u ukupnom iznosu od 72.560,56 €. **(točka II. izreke)**
67. Sud nije prihvatio tužiteljev zahtjev za naknadu troška sudske pristojbe na tužbu preko iznosa od 331,81 € pa do traženog iznosa od 663,61 € budući da je tužitelj platio predmetnu pristojbu upravo u iznosu od 331,81 € pa mu je i trošak nastao samo u tom iznosu. Stoga je sud odbio kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 331,81 € **(točka III. izreke)**

Zagreb, 27. ožujka 2025.

SUDAC:
Josip Bilić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po pun. uz nalog za pristojbu na presudu u iznosu od 663,81 €
- tuženiku po pun.
- kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30875-57e4a**

Kontrolni broj: **0f156-03388-07811**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.